

si s'ha aplat el mig a nosaltres
que si ho refusiu de llyur, bon tipus
més en la jocosa, no, Maria mera!

Pocà vol que et digui que t'antiu?

Però ho sap, veneta mera. Què serà

de mi sense el teu report? No vull vi-

pensar-hi. En concordança i ja haurí-

fet mai d'un diaent. Ha no, que

estic a tu i això es molt. Saber

voia tenir a un cor que preguntà i

estima no és pas veracora, ventit

Maria mera! Creu-me i veurei com

la felicitat vindrà a no tiguer molt.

No alegari que somnió, no. M'hi

cert. Hixi no darrera i vindrà els

dies bons per a uallar. El dia següent

deixarà per venir al canvi i la volta

ciò esperada.

Però les hores son llargues. En con-

rola el teu record que no ens deixa ni

un moment. I com hi deus, si n'hi

que no hi ha res a fer per portar-te

resta més, vindrà a passar els dies

que vulguis. Hixi et considerarà i ens

donarà àicions per a visitar la seva

naïu persona. Ha que el dia que no

puem refer-te ben non el meu, allavent

ni que n'hi de defensà ja. Venien

les hores que el dia t'era necessària. Tinent, no

tot el que ho que poguem, visitar Maria

mera? Veniu per nosaltres, i l'amor puer

ben mera?

Um patrovent del teu papa

Moux, dissabte 8 de març

Maria ben mera! Les teves cartetes venen com un llampes. Avui ja tenia la tèva d'abans
d'ahir i just venia la de la ~~posta~~ de Vilafranca. No tinc aviat sense dir-te que siquis tu la
qui escriguis primer, envia'm la carta jo i hi afegirei uns mots, després l'adreça, la franquícia
i voila tot. D'acord? No veus que agrairia més la tèva contada que la meva, mocosa mera.
Avui al retornar del bosc he trobat la carta d'en Manuel, que t'adjunto. No diu res de nou
Salament segurament et cridaria l'abuixó so que diu d'en Fornís que ja sabia. Allà ell, enci-
ra que es més impardonable pel fet d'haver trobat així el que no es mereixia.

Aquest matí, veneta mera, he fet de nou una per a treure un xic de vianda. Total abus, res.
Però tot el poble han despatxat un porc que no arribava a la seixantena de quilos. Ara que
farà una mica el caldo bo, accompagnat dels porros, les carotes i la biblia en vers. Quina sort
ni qui se'n troba de carn. Així aixells, res. pais! Tot és de viuyes i naturalment l'únic que
no està racivitat és el vi, encara que no eneu garatet. El que comprirem ultimament —
2'75 francs el litre. Avui ne embaraular dos francs i aquesta nit en portaran la nova per
a gustar-lo, saps?

Hixi si que ja has començat a arreglar l'americana, no, mocosa mera? Però no em dius
el que t'ha semblat ni si la convertiràs en caçadora o la deixaràs com està. No està mal-
la? No es coneixerà que sigui de soldat. Li hauràs de posar botons, els que portava eren do-
rats i farien massa bonic, no et sembla Maria mera?

Després d'aquestes ratlles, seguint el teu consell en faré unes per en Mir. Ja està sobre
avis. Ja et deia que el paquet l'expedirà aquí Pau. Tu trerus el teu i envies so que sigui
de la Mercedes. Tíllums li guareix 50 francs, costarà menys, però mira que se'ls begui a
la nostra salut. Nosaltres som pobrets però ell encara ho es més. Què dius que t'envia

Neueta meva: Demà serà un dia de trista recordança. Sis anys que moria el pare (c.p.d.)! Tot l'home m'ho del mon. Tu no arribaràs a coneixer-lo, però estic segura que l'hauries estimat, perquè sabrà fer-se estimar de tot hom. Prou li hauria agradat coneixerte, d'això se'pue n'estic segur.

la Carme? Dos pausos? Quina sortida, neueta meva. Però és que creuen que d'això no se'n troba ací França? Jo ho comprehension com que sempre pitola la meva mocosa, els estan acabalats i tot s'hi per omplir el paguet. Cal que una altra vegada, els precisi'si bé tot el que necessití i no s'entretinguin en curioses coses que no valen la pena, no et sembla Maria meva?

Era sembla que era en l'anterior meva que et deia que no tenia maleta que valgués deu centius. Serà casualitat però la poca estona vaig anar a comprar no recordo què, i el botiguer m'ha dit si volia una balise que en quedarà algunes. Mè les ensenyà i creu que no estan pas malament i gents cares. Com que no tinc diners li vaig dir si me la volia guardar uns dies, i prou l'home. Així és, neueta meva, que la pròxima setmana si repartiré un centenar de francots tindré maleta nova. És una ganga avui. 50 francs i no es mi d'allò petit ni molt gran. Està bé. Té dos pausos i no es ampla sinó més aviat estretetata com m'agraden. En tenia dues. L'allò més petita (un xic més gran que la nostra de Mauresa) i no es cara: 48 francos. Si tingués diners et juro que les compriaré les dues, i t'en enviaré una.

Hui fa calor. Ta era hora que la pluja ens deixés treballar. Fa molt temps, però no hem pogut fer una setmana completa. Si poguessim treballar tots els dies de la pròxima li quidariem l'avansat i ens posaríem a tot. De feina se'n fa molta, el dia que es treballa i es que van uns quants que amb la destral als dits saben el que fan. Com que, encara que no senti hi ha un xic d'egoisme, quan hagin fet la pau els proposaré que si volen em denegui menjar i un franc cada un diàriament. Segur que no ho voldran, però jo ho proposaré. Hei tot l'any de tot l'argent. Jo cobro, jo pago, jo compro i em donen tota la confiança. Tot el que compro està ben comprat.

I bé, mocosa meva. Ta ja una estona que escriu i només et conto que portem. No pots dir que no t'informo bé, eh? La vida ací, neueta meva, sempre igual. Quines joves tinc de poder veure ja independent! No tigaran però molt a sonar l'hora de la felicitat. Estabent cal aguantar fort i no discoratjar-se així com així. L'exil mai es agradable i el present donades les circumstàncies meus encara. Jo eres, neueta meva, que per tot aquell any hem de veure la solució bona. Les coses s'enreden i no s'anreglan fins que estiguin espatllades del tot. Ens han agafat al mig del ball i hem de ballar per forsa. Creu que ho sento, no per un benestar enyarat, sinó perquè el que els passa els està ben bé. El mal

Van dos segells